

at dette Sidste er Tilfældet, forekommer mig noksom fremgaaer af den ærede Forslagsstillers Udtalelser. Ved at overveie, om en Bestemmelse som den foreslaaede kunde vedtages, burde man ogsaa, saavidt jeg skønner, undersøge, hvorledes den lod sig forbinde med Principet om Armeens Genhede; det forekommer mig derfor, at den ikke passende kan vedtages som et blot Tillæg til Vernepligtsloven. Af disse Grunde maatte jeg derfor ansee det for ønskeligt, at denne Sag ikke videre fremmes.

Da ingen Flere begjærede Ordet, vare Forhandlingerne sluttede, og det fattes under Afstemning, om Lovforslaget skulde overgaae til 2den Behandling; hvilket vedtoges med 49 Stemmer mod 33.

Formanden: Jeg afventer da Forslag om Nedsættelsen af et Udvalg, saafremt saadant maatte ønskes.

Tillisch: Saavel med Hensyn til de Grunde, som Justitsministeren har anført, som ogsaa, fordi jeg antager, at det dog vil være at tage under nærmere Overveielse, hvilken Indflydelse denne Lov bør have med Hensyn til Forbindelsen mellem Danmark og Slesvig og mellem Slesvig og Holsteen, antager jeg, at det kunde være godt, at Sagen bliver undergivet Drøftelse i et Udvalg, før den kommer til 2den Behandling, og jeg skal derfor foreslaae, at der nedsættes et saadant, bestaaende af 5 Medlemmer, valgte her i Salen.

Knuth: Jeg tillader mig at understøtte det fremkomne Forslag.

Da ingen Flere begjærede Ordet, og altsaa intet andet Forslag fremkom, fattes

Tillisch's ovennævnte Forslag under Afstemning og vedtoges med 56 Stemmer mod 21.

Formanden: Der er da kun tilbage af Dagsordenen den Sag, som jeg før udsatte. Den Rigsdagsmand, af Hensyn til hvem dette skete, er ikke kommen tilstede, og jeg veed — det er idetmindste mundtlig sagt mig —, at han har en væsentlig Forhindring; jeg anseer mig imidlertid ikke berettiget til at lade et Nummer udgaae af Dagsordenen, fordi Daghavsmanden til et Ændringsforslag er fraværende, da der jo kan comiteres en Anden til at tage Ordet, og jeg skal altsaa nu aabne

Forhandlingerne over 2den Behandling af „Forslag af Lov om Ændringer i Loven af 7. Februar 1851, angaaende den jydsk Soldsgrændses Ophævelse og Brændeviinsbeskatningen m. M.“

(Udkastet findes i Anhanget Sp. 333, og 1ste Behandling i Tidendens Nr. 149 Sp. 2252.) Følgende Ændringsforslag var stillet:

Forslag af Rosenørn:

§ 3 affattes saaledes:

„Denne Lov træder i Kraft den 1ste Mai d. A., men dog kun under Forudsætning af, at en lignende Forandring af Brændeviinsbeskatningen samtidigt anordnes for Hertugdømmet Slesvig.“

Hele Lovforslaget tilligemed det dertil stillede Ændringsforslag fattes under Et under Forhandling.

Finantsministeren: Det er muligt, at det stillede Ændringsforslag nærmest kun skal være et Forslag til en Redaktionsforandring, men selv i dette Tilfælde vilde jeg ansee det meget lidet ønskeligt, om en Sag af denne Grund skulde remitteres fra eet Thing til et andet, da det jo i ethvert Tilfælde vil være let kjendeligt, at det som Redaktionsforandring er af meget liden Betydning. Men det er desuden Mere. Ved det Slags Love, som nærværende, der angaae Brænderibeskatningen, er det ikke ønskeligt, at der nævnes nogen bestemt Dag, fordi det ikke er muligt, at Loven kan træde i Kraft netop paa en bestemt Dag; naar der ikke nævnes nogen Dag i selve Loven, træder den i Kraft saasnart som muligt efter dens Udgivelse, men det bliver noget forskjelligt for de forskjellige Brænderier. De, der nemlig have afgiftsberigtiget deres Bedrift inden Lovens Tilstedekommen paa det paagjældende Sted, kunne ikke erlægge Afgiften om igjen, og derfor træder den kun i Kraft for hvert enkelt Brænderi, med nogle Dages Forskiel for hvert, eftersom det løser Seddel til en ny Brænding. Dette, som har været tagtaget med Hensyn til tidligere Love, frygter jeg, vilde finde en Modvægt, naar man udtrykkeligt optog denne Redaction om en bestemt Datum. Jeg har følt denne Vanfærlighed ved tidligere Leilighed, og er derfor bleven opmærksom paa det Unskelige i, at der ikke nævnes